

Czy usługa transportu osób niepełnosprawnych samochodem przystosowanym do ich przewozu podlega zwolnieniu od podatku VAT

Firma w ramach prowadzonej działalności świadczy odpłatnie na rzecz osób niepełnosprawnych usługi transportu przy pomocy specjalnie ku temu przystosowanych samochodów. Czy świadczone przez nią usługi można potraktować jako usługi transportu sanitarnego korzystające ze zwolnienia od podatku od towarów i usług.

Spółka w ramach prowadzonej działalności świadczy odpłatnie na rzecz osób niepełnosprawnych usługi transportu przy pomocy specjalnie ku temu przystosowanych samochodów. Pojazdy te umożliwiają m.in. wjazd do ich wnętrza osób poruszających się na wózkach inwalidzkich.

Przewozy odbywają się na zgłoszenie bez regularności przewozów i bez publicznie dostępnych przystanków, głównie z domu klienta do różnych instytucji, w tym w szczególności do placówek pomocy społecznej i zakładów opieki zdrowotnej. Spółka zastanawia się, czy świadczone przez nią usługi można potraktować jako usługi transportu sanitarnego korzystające ze zwolnienia od podatku od towarów i usług.

Zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 20 ustawy o podatku od towarów i usług, zwalnia się od podatku usługi transportu sanitarnego.

Przepisy ustawy o podatku od towarów i usług oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie nie definiują, co należy rozumieć pod pojęciem „transport sanitarny”.

Z tego względu zasadnym wydaje się więc odniesienie do ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 ze zm.). Zgodnie z art. 70a ust. 1 ww. ustawy, transport sanitarny jest to przewóz osób albo materiałów biologicznych i materiałów wykorzystywanych do udzielania świadczeń zdrowotnych, wymagających specjalnych warunków transportu.

W myśl ust. 2 powołanego artykułu, transport sanitarny wykonywany jest specjalistycznymi środkami transportu lądowego, wodnego i lotniczego. Środki transportu sanitarnego muszą spełniać cechy techniczne i jakościowe określone w Polskich Normach przenoszących europejskie normy zharmonizowane (art. 70a ust. 3 ustawy).

Narodowy Fundusz Zdrowia i zakład opieki zdrowotnej prowadzony w formie samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, jednostki budżetowej albo instytucji gospodarki budżetowej zawierają umowy o wykonywanie usług transportu sanitarnego z podmiotami spełniającymi ww. wymagania (art. 70d ust. 2 ww. ustawy).

W zakresie transportu osób celowa jest także analiza przepisów ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410 ze zm.). W ustawie tej czytamy, że zespoły ratownictwa medycznego dzielą się na:

- zespoły specjalistyczne, w skład których wchodzi co najmniej trzy osoby uprawnione do wykonywania medycznych czynności ratunkowych, w tym lekarz systemu oraz pielęgniarz systemu lub ratownik medyczny;
- zespoły podstawowe, w skład których wchodzi co najmniej dwie osoby uprawnione do wykonywania medycznych czynności ratunkowych, w tym pielęgniarz systemu lub ratownik medyczny (art. 36 ust. 1 tejże ustawy).

Zespół ratownictwa medycznego jest wyposażony w specjalistyczny środek transportu sanitarnego, spełniający cechy techniczne i jakościowe określone w Polskich Normach przenoszących europejskie normy zharmonizowane. Zespół ratownictwa medycznego transportuje osobę w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego do najbliższego, pod względem czasu dotarcia, szpitalnego

oddziału ratunkowego lub do szpitala wskazanego przez dyspozytora medycznego lub lekarza koordynatora ratownictwa medycznego.

W przypadku, gdy u osoby w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego zostanie stwierdzony stan, który zgodnie ze standardami postępowania wymaga transportu z miejsca zdarzenia bezpośrednio do szpitala, w którym znajduje się centrum urazowe albo do jednostki organizacyjnej szpitala wyspecjalizowanej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych niezbędnych dla ratownictwa medycznego lub, gdy tak zadecyduje lekarz systemu obecny na miejscu zdarzenia, osobę taką transportuje się bezpośrednio do wskazanego szpitala, w którym znajduje się centrum urazowe albo wskazanej jednostki organizacyjnej szpitala wyspecjalizowanej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych niezbędnych dla ratownictwa medycznego.

W przypadku transportu poza rejon operacyjny transport koordynuje lekarz koordynator ratownictwa medycznego.

Przez stan nagłego zagrożenia zdrowotnego rozumieć należy stan polegający na nagłym lub przewidywanym w krótkim czasie pojawieniu się objawów pogarszania zdrowia, którego bezpośrednim następstwem może być poważne uszkodzenie funkcji organizmu lub uszkodzenie ciała lub utrata życia, wymagający podjęcia natychmiastowych medycznych czynności ratunkowych i leczenia.

Analizując zakres usług świadczonych przez Spółkę w kontekście obowiązujących w tym zakresie przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz o Państwowym Ratownictwie Medycznym stwierdzić należy, iż usługom przewozu osób samochodami przystosowanymi do przewozu osób niepełnosprawnych **nie można przypisać przymiotu transportu sanitarnego uprawniającego do zastosowania zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 20 ustawy o podatku od towarów i usług.**

Aby mówić o transporcie sanitarnym osób musi on dotyczyć osób chorych lub rannych, pojazdami do tego celu przeznaczonymi, przez odpowiednio upoważnione podmioty.

Fakt wyposażenia pojazdu w urządzenia, które umożliwiają przewóz osób niepełnosprawnych nie tyle czyni z takiego samochodu specjalistyczny środek transportu sanitarnego, co specjalistyczny środek transportu, który może być również używany w celach niezwiązanych z opieką medyczną, służący do świadczenia usług lądowego transportu pasażerskiego.

- **Krzysztof Komorniczak, doradca podatkowy, prezes zarządu**
ECDDP Sp. z o.o.
- **Janusz Stajniak, konsultant podatkowy**
ECDDP Sp. z o.o.